El Girona s'immola a Montilivi davant un Barça superior tot i jugar a mig gas

Dos autogols d'Aday (m.17) i Iraizoz (m.47) acaben amb la resistència d'un Girona que reserva fins ara titulars com Granell, Stuani i Borja García

Les imatges del Girona-Barça

No només era el partit més esperat de la temporada sinó també de tota la història del Girona. La visita del Barçaa Montilivi s'esperava amb l'entusiasme del novell que somia plantar cara i donar guerra a un dels millors equips del món. A l'hora de la veritat, però, res de res. El partit va durar, si és que no s'havia acabat abans, fins que Iraizozes va introduir en pròpia porteria una centrada d'Aleix Vidal (m.47).

Era el segon autogol del Girona de la nit. A la primera part, un xut d'Alba havia rebotat a les cames d'Aday per obrir el marcador (m.17). Ara bé, culpar la mala sort de la derrota tampoc seria el resum del partit. I és que ahir el Girona no va ser el Girona.En el seu intent de contenir el Barça, a Machín li va sortir la vena conservadora i va renunciar a l'essència de l'equipaquests últims anys per jugar absolutament condicionat al rival. El Girona no va ser el Girona del dia de l'Atlètic de Madrid ni tampoc el del Sevilla. Amb un onze ple de rotacions sense Stuani, Granell, Borja García i amb Maffeo sent l'ombra de Leo Messi [/esports/futbol/primera-divisio/barcelona/lionel-messi.html] a tot el camp, el Girona poques pessigolles va fer a un Barça que va aprofitar els dos autogols locals i un tercer de Luis Suárez per endur-se els tres punts de Montilivi sense problemes.

Havia avisat Machín al final del partit a Leganés que tenia pensat fer rotacions en la visita de Barça. Tot i això, ningú es podia pensar que faria una sacsejada tan forta a l'equip, canviant set titulars i deixant homes bàsics fins ara com Borja García, Granell o Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] a la banqueta. El sorià va apostar per un onze totalment revolucionari amb l'entrada per primer cop a l'equip de Ramalho, Aleix Garcia, Douglas Luiz i Olunga. De la seva banda, Bernardo, Aday i Portu van recuperar la titularitat. Les intencions de Machín eren clares. El partit important havia estat el del Leganés i el de divendres que ve a Vigo també ho era més que el d'ahir.

Machín tenia un pla per mirar de frenar Messi i de seguida va quedar clar. El sorià va recórrer a un recurs poc habitual al futbol modern com és el marcatge a l'home. Així, Maffeo [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-maffeo.html] va saltar a la gespa amb la única consigna de perseguir Messi per tot el camp com una paparra. El Girona renunciava al carril dret per intentar aturar el millor jugador del món. Un primer intent d'Aleix Vidal ben refusat per Iraizoz seria el primer intent blaugrana. La il·lusió i la trempera

gironines eren màximes i res ni ningú intimidava els futbolistes blanc-i-vermells, que desvergonyits i sense cap mania van començara a posar a prova Ter Stegen. El porter alemany refusaria a córner un xut llunyà d'Aleix Garcia i seguidament faria el mateix amb un altre de Douglas Luiz. Montilivi xalava veient com el seu Girona plantava cara al Barça.

Probablement a Messii companyia no els hauria fet falta comptar amb el factor fortuna de cara per obrir el marcador. En els millors minuts del Girona, i després d'una bona aturada d'Iraizoz a un llançament de falta de Messi, el Barça s'avançaria. Aday [http://www.diaridegirona.cat/tags/aday-benitez.html] va desviar una rematada de Jordi Alba a la sortida d'un córner amb tanta mala sort que la pilota va acabar al fons de la porteria. El gol va caure com una galleda d'aigua freda a Montilivi, que veia com sense fer pràcticament res, el Barça s'avançava. Al Girona li va costar refer-se i hauria pogutanar-se'n a la mitja part amb un desavantatge més ampli si Iraizozno hagués guanyat la partida a Alba (m.25) en un u contra u o bé Paulinho hagués estata un pèl afinat en una rematada de cap a la sortida d'un córner (m.36).

La versió que es veia del Girona no era l'habitual. Tot al contrari. Desapareguts en atac, sense centre del camp i amb Maffeo perseguint Messi, l'equip no oferia la versió d'equip alegre que entra amb facilitat pels carrils fins a l'àrea rival. Machín havia renunciat a l'ADN de l'equip i l'havia condicionat al rival. Segurament tenia clar que era el millor dia per fer-ho però fent-ho escapçava les il·lusions d'una afició que somiava carregar-se el Barça.

Malgrat la inofensivitat en atac i que Maffeo ja estava amonestat el marcador el Girona només perdia per la mínima i quedava tota una part per intentar empatar. Dos minuts va durar l'esperança. No era el dia per donar la campanada i va quedar clar amb el segon autogol de la nit. Aquest cop va ser obra d'Iraizoz en l'intent de desviar una centrada de Vidal. Amb 0-2 el partit estava sentenciat però els gironins no renunciarien a entrar-hi i mitjançant un cop d'Olunga que va atrapar Ter Stegen sobre la mateixa ratlla de gol, a punt van estar de fer-ho (m.56). El Barça tenia el partit controlat i tret de l'intent d'Olunga, no patia. Menys encara quan Luis Suárez es retrobaria amb el gol aprofitant una passada a l'espai de Sergi Roberto per afusellar Iraizoz i fer el tercer (m.70). Ara sí, el partit estava finiquitat. La voluntat de Kayode [http://www.diaridegirona.cat/tags/larry-kayode.html] no va servir per retallar distàncies ni maquillar el marcador.

La derrota contra el Barça entrava en tots els pronòstics d'uns seguidors blanc-i-vermells que, tot i això, no només confiaven haver pogut plantar més cara sinó fins i tot somiaven doblegar el totpoderós conjunt blaugrana. Haurà d'esperar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/24/girona-simmola-montilivi-davant-barca/869258.html?utm_source=rss